

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΩΡΟΣ

ΙΔΙΟΤΗΤΑ Υποψήφιος Διδάκτορας Τμήματος Κοινωνιολογίας
Πανεπιστημίου Κρήτης

E-MAIL: socp215@social.soc.uoc.gr/soroskgeo@gmail.com

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ο Γιώργος Σώρος είναι Υποψήφιος Διδάκτωρ Κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, διεξάγοντας έρευνα για τις εναλλακτικές μορφές συνδικαλισμού στην Ελλάδα και την Ισπανία, όπου ολοκλήρωσε επίσης τις μεταπτυχιακές του σπουδές στην Κοινωνιολογία, με ειδίκευση στην Κοινωνική Οργάνωση και Κοινωνική Μεταβολή. Διαθέτει εμπειρία ως Κοινωνικός Ερευνητής, έχοντας συμμετάσχει σε διάφορα ερευνητικά προγράμματα, μεταξύ των οποίων το έργο LaPreSC του Πανεπιστημίου Κρήτης, με εστίαση στις συνθήκες εργασίας στις Πολιτιστικές και Δημιουργικές Βιομηχανίες, το πανευρωπαϊκό πρόγραμμα TRANSSOL για τη διεθνική αλληλεγγύη στις ευπαθείς κοινωνικά ομάδες, καθώς και το Παρατηρητήριο Οικονομικών και Κοινωνικών Εξελίξεων του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ (INE/ΓΣΕΕ). Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εστιάζουν στην κοινωνιολογία των εργασιακών σχέσεων, τα συνδικάτα και τα κοινωνικά κινήματα. Από τον Μάιο του 2021, εργάζεται ως Κοινωνιολόγος- Συντονιστής για τις Δράσεις Κοινωνικής Ένταξης στο Τμήμα Υποστήριξης και Κοινωνικής Ένταξης Μεταναστών και Προσφύγων του Δήμου Αθηναίων.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

1. Καρακιουλαφή Χ., Θεοδοσιου Σ., Μπαλτζής, Α., Τσιουλακής, Γ. & Κοκκινου, Χ. (2025). Επισφάλεια πάνω και κάτω από τη σκηνή : Κριτικές προσεγγίσεις της εργασίας στις παραστατικές τέχνες. Ιωάννινα: Ισνάφι.
<https://creativelabour.soc.uoc.gr/syllogikos-tomos/>
2. Soros, G., & Kanellopoulos, K. (2021). Transnational Solidarity Organisations in Contemporary Greek Civil Society: Vibrant, Multifarious and Politicised. Transnational Solidarity in Times of Crises: Citizen Organisations and Collective Learning in Europe.
https://doi.org/10.1007/978-3-030-49659-3_2
3. Σώρος Γ., Καρακιουλάφη Χ., Γιαννακοπούλου Ε., & Καραλής, Δ. (2015). Από το new public management στις αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις στον δημόσιο τομέα στην Ευρώπη και την Ελλάδα την περίοδο της κρίσης. INE/ΓΣΕΕ.
<https://www.inegsee.gr/ekdosi/apo-to-new-public-management-stis-allages-stis-ergasiakes-schesis-ston-dimosio-tomea-stin-evropi-ke-tin-ellada-tin-periodo-tis-krisis/>

4. ΚΑΡΑΚΙΟΥΛΑΦΗ, Χ., ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ, Μ., ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Ε., & ΣΩΡΟΣ, Γ. (2014). Ανεργία και εργασιακή επισφάλεια. ΙΝΕ/ΓΣΕΕ. <https://www.inegsee.gr/ekdosi/anergia-ke-ergasiaki-%20episfalia-diastasis-ke-epiptosis-se-kero-krisis/>

ΤΙΤΛΟΣ ΕΚΠΟΝΟΥΜΕΝΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ	Κρίση του παραδοσιακού εργατικού συνδικαλισμού και εναλλακτικές μορφές συνδικαλιστικής οργάνωσης: η περίπτωση του κινηματικού συνδικαλισμού βάσης σε Ελλάδα και Ισπανία
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ/ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ	Χριστίνα Αικατερίνη Καρακιουλάφη, Καθηγήτρια Τμήματος Κοινωνιολογίας Πανεπιστήμιου Κρήτης,
ΜΕΛΗ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	Ζαμπαρλούκου Στέλλα, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Τμήματος Κοινωνιολογίας Πανεπιστήμιου Κρήτης, Σερντεδάκης Νίκος, Καθηγητής Τμήματος Κοινωνιολογίας Πανεπιστήμιου Κρήτης,
ΕΝΑΡΞΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ (ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ)	95/26-10-2016 ΓΣΕΣ
ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ	Σκοπός της διατριβής είναι η εξέταση της κρίσης, που αντιμετωπίζει το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα στην Ελλάδα τουλάχιστον κατά τις τρεις τελευταίες δεκαετίες της ιστορίας του, εστιάζοντας στο ρόλο των οργανωμένων συνδικαλιστικών δυνάμεων μέσα σε αυτό και κυρίως στην περίοδο από το 1990 και μετά όπου φαίνεται να σταματάει ο άμεσος παρεμβατισμός του κράτους στα εσωτερικά ζητήματα του κινήματος. Στη συνέχεια θα εξετάσουμε προτάσεις συνδικαλιστικής αναζωογόνησης τόσο από τις διάφορες τάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος όσο και από την επιστημονική βιβλιογραφία και σε ποιο βαθμό έχει αυτή η αναζωογόνηση προχωρήσει στην πράξη και θα διερευνήσουμε αναλυτικά την περίπτωση του κινηματικού συνδικαλισμού βάσης που τα χρόνια της κρίσης έχει γνωρίσει σημαντική ανάπτυξη. Το φαινόμενο του κινηματικού συνδικαλισμού στην Ελλάδα θα συγκρίνουμε με τα συνδικαλιστικά κινήματα βάσης της Ισπανίας, μιας χώρας με πλούσια παράδοση στο ρεύμα του κινηματικού συνδικαλισμού. Μέσα από τη μελέτη της βιβλιογραφίας, αλλά και έρευνα σε πρωτογενές αρχειακό υλικό (πρακτικά συνεδρίων, ανακοινώσεις σωματείων και συνδικαλιστικών παρατάξεων) θα επιχειρήσουμε να δούμε τις εξωγενείς και ενδογενείς αιτίες της κρίσης του επίσημου συνδικαλισμού και το αν οι κινηματικές μορφές συνδικαλιστικής οργάνωσης μπορούν να αποτελέσουν μια εναλλακτική λύση για το ξεπέρασμα της κρίσης του εργατικού συνδικαλιστικού

κινήματος. Πέρα από τη βιβλιογραφική έρευνα και το πρωτογενές υλικό των οργανώσεων θα μελετήσουμε το φαινόμενο του κινηματικού συνδικαλισμού μέσα από ημιδομημένες συνεντεύξεις με μέλη σωματείων βάσης και κινηματικών συνδικαλιστικών κινήσεων σε Ελλάδα και Ισπανία ώστε να δούμε πως τα ίδια τα υποκείμενα των συνδικαλιστικών αγώνων κατανοούν και ερμηνεύουν τη δράση τους.